

AFGØRELSE FRA ANKENÆVNET FOR BUS, TOG OG METRO

Journalnummer: 2009-0298

Klageren: XX

Indklagede: DSB S-tog A/S

Klagen vedrører: Kontrolafgift på 750 kr. Kortet kunne ikke stemples.

**Ankenævnets
sammensætning:**

Nævnshoved, landsdommer Tine Vuust
Bjarne Lindberg Bak
Ingrid Dissing
Claus Jørgensen
Torben Steenberg

SAGSFREMSTILLING:

Klageren reklameret til indklagede: 18. september 2009.

Klagegebyr modtaget i ankenævnet: 18. oktober 2009.

Sagens faktiske forhold: Klagerens søn skulle den 12. september 2009 rejse med S-tog fra Nørreport station mod Hillerød, men kunne ikke stemple sit alle-zoners klippekort i automaten.

Ifølge klageren henvendte sønnen sig til en billetkontrollør, der oplyste, at han kunne tage toget og huske at stemple i Hillerød, og hvis der kom kontrol, kunne sønnen henvise til aftalen.

Ved Allerød station var der kontrol af klagerens rejsehjemmel, og kl. 15.52 blev han pålagt en kontrolafgift på 750 kr. for at rejse uden billet. Togbilletten, som udskrives i forbindelse med kontrollen, var gyldig til Hillerød station.

Ifølge klageren henvendte sønnen sig efter udstigning på Hillerød station, hvor han af DSB personale fik stemplet sit klippekort manuelt, som aftalt med kontrolløren på Nørreport station. Klippekortet er med håndskrift påskrevet "Kl.: 16.00, Dato: 12..09, Zone: 09"

PARTERNES KRAV OG BEGRUNDELSER:

Klageren: Ønsker kontrolafgiften annulleret og har til støtte herfor gjort gældende,

at sønnen havde henvendt sig til en DSB-ansat for råd. Han fulgte dennes anvisning og fik alligevel en bøde. I en alder af 17 år stiller man sig vel sjældent tvivlende overfor råd fra en uniformeret DSB-ansat,

at DSB' afgørelse er et standardsvar uden skelen til de faktiske omstændigheder,

at i afgørelsen henviser DSB til, at en automat ikke fungerede, hvilket ikke er påstået, da det var en fejl ved sønnens kort, som bevirkede, at automaterne ikke kunne klippe det,

at den samtale, som sønnen har haft med billetkontrolløren afvises som helt usandsynlig - eller med andre som i strid med sandheden. Det vil sige, som DSB S-tog finder sandheden bedst egnet at være, samt

at de tidligere pålagte kontrolafgifter ikke kommer nærværende sag ved, og det kunne jo være at sønnen har taget ved lære og netop derfor spurgt en billetkontrollør til råds.

Indklagede: Fastholder kravet om betaling af kontrolafgiften og har til støtte herfor gjort gældende,

at rejsende, som benytter kollektiv transport i Hovedstadsområdet, selv er ansvarlig for at være i besiddelse af gyldig billet eller kort. Og den rejsende skal således selv sørge for at stemple sit klippekort,

at hvis det ikke er muligt at stemple sit klippekort, kan man altid henvende sig til DSB personale for at få hjælp. I dette tilfælde kunne klagerens søn have henvendt sig ved billetsalget på Nørreport station, hvor han kunne få sit klippekort ombyttet gratis,

at billetkontoret har åbent fra kl. 08:00 til 20:00 om lørdagen, og eftersom kontrolafgiften blev udstedt kl. 15:52, var det muligt for sønnen at henvende sig dér,

at samtalen som sønnen skulle have haft med en billetkontrollør på Nørreport station er umulig at kontrollere, når der refereres til en unavngivet medarbejder. Hos DSB S-tog anses det for helt usandsynligt, at en S-togsrevisor skulle kunne finde på at anbefale en kunde at rejse uden gyldig billet. Og i følge klagerens oplysninger skulle samme DSB-medarbejder have vejledt om, at der ved eventuel efterfølgende kontrol blot kunne henvises til ham. Men det fremgår af sagen, at den pågældende medarbejder ikke har oplyst, hverken navn eller nummer, hvorved sådan en henvisning i sagens natur vil være umulig,

at sønnen bør være klar over, at der udstedes en kontrolafgift, hvis man rejser uden gyldig billet, eftersom han har modtaget seks kontrolafgifter inden for halvandet år, samt

at passagerer som rejser med bus, tog og metro selv er ansvarlig for at være i besiddelse af gyldig billet eller kort. Er man ikke det, må man acceptere at skulle betale en kontrolafgift. Denne grundregel er en forudsætning for det selvbetjenings-system der gælder for rejser med kollektiv transport i Hovedstadsområdet.

BILAG TIL SAGEN:

Kopi af kontrolafgiften.
Kopi af parternes korrespondance.

ANKENÆVNETS BEMÆRKNINGER:

§ 6 i den dagældende lov om hovedstadsområdet kollektive persontrafik, som er det oprindelige lovgrundlag for opkrævning af kontrolafgifter, havde følgende ordlyd:

§6. Selskabet fastsætter takster og billetteringssystem for rejser med bus og tog, der alene foretages inden for hovedstadsområdet.

Stk. 2. Selskabet kan fastsætte kontrolafgift og ekspeditionsgebyr for passagerer, der ikke foreviser gyldig billet eller kort. Afgift og gebyr kan inddrives ved udpantning.

Stk. 3. Selskabet kan fastsætte regler om pligt for rejsende, der ikke er i besiddelse af gyldig billet eller kort, til på forlangende at forevise legitimation med henblik på at fastslå passagerens identitet.

I bemærkningerne til bestemmelsen fremgår at "takst- og billetteringssystemet for S-banerne er indført for at give passagererne mulighed for hurtig adgang til perroner og tog uden sinkende billetkontrol især i myldretid og for at spare væsentlige personaleudgifter, som i modsat fald måtte dækkes gennem øgede billetpriser eller øget skattetilsvær."

I henhold til § 4, stk. 3, i bekendtgørelse om kontrolafgifter af 22. september 2006 udstedt i medfør af dagældende lov om jernbaner § 23 fastsætter jernbanevirksomheden bestemmelser om kontrolafgift i forretningsbetingelserne.

Det fremgår af indklagedes forretningsbetingelser, at rejsende ved rejsens begyndelse skal være i besiddelse af gyldig billet eller kort, der gælder til hele rejsen, og selv skal kontrollere, at stemplingen (zonenummer, dato, klokkeslæt m.v.) er korrekt. Hvis man træffes uden gyldig billet eller kort, når man bliver kontrolleret, skal man betale en kontrolafgift på 750 kr.

Ankenævnet lægger til grund, at klagerens søn steg på S-toget, selv om han vidste, at han ikke havde gyldig rejsehjemmel. Ankenævnet anser det ikke for godtgjort eller sandsynligt, at der blev indgået en aftale med en DSB ansat om, at sønnen kunne stige på toget uden stemplet klippekort.

Ifølge klageren skyldtes den manglende stempling kortets tilstand. I et sådant tilfælde er det passagerens ansvar, at kortet ikke kan stemples. Det bemærkes endvidere, at der på afrejsetidspunktet var et åbent billetsalg på Nørreport station, hvor sønnen kunne have fået ombyttet klippekortet. Ankenævnet finder, at der ikke har foreligget sådanne særlige omstændigheder, der kan fritage klageren for at betale den pålagte kontrolafgift ved rejse uden gyldig rejsehjemmel.

Ankenævnet træffer herefter følgende

AFGØRELSE:

DSB S-tog er berettiget til at fastholde kravet om klagerens betaling af kontrolafgiften på 750 kr., og klageren skal betale beløbet inden 30 dage efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. ankenævnets vedtægter § 8.

Klageren får derfor ikke medhold i klagen, og det indbetalte klagegebyr på 160 kr. tilbagebetales ikke.

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om eventuel bistand i forbindelse med sagsanlæg på www.domstol.dk, www.advokatsamfundet.dk og /eller eget forsikringselskab om eventuel forsikringsretshjælp.

På ankenævnets vegne, den 5. maj 2010.

Tine Vuust
Nævnensformand